

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A II-A PENALĂ DOSAR NR. 525/2/2014 (313/2014)

SENTINȚA PENALĂ NR. 241

Ședința publică din data de 04 iulie 2014

Pe rol pronunțarea asupra cauzei privind pe inculpata Constantinescu Aurelia Lora, trimisă în judecată în stare de libertate pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.257 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare și la art.7 alin.1,2,3 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 C.p.

Dezbaterile și susținerile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 01 iulie 2014, când prezenta cauză penală a rămas în pronunțare pentru astăzi:

CONSIDERENTE

Asupra prezentei cauze.

Prin rechizitoriul nr.101/P/2013 din 17 iunie 2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost trimisă în judecată, în stare de libertate, inculpata CONSTANTINESCU LORA pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.257 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare și la art.7 alin.1,2,3 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 C.p.

În actul de sesizare s-a reținut, în fapt că, în perioada februarie-17 mai 2013, inculpata Constantinescu Lora, prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea, în participație penală cu învinuita O.M.C, a lăsat-o să creadă pe denunțatoarea M.T că are influență asupra procurorilor de caz și polițiștilor în așa fel încât să influențeze, în mod favorabil pentru M.T, soluționarea cauzelor penale în care acesta era cercetat, pe de o parte, pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită (în stare de arest preventiv – dosar nr.2113/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov), iar pe de altă parte, în legătură cu sustragerea unei semiremorci (dosar nr.3736/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cornetu) și a tăinuirii unui autovehicul marca Porsche (dosar nr.5870/P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cornetu, conexat la data de 01.02.2013 la dosar nr.3736/P/2012 al

Parchetului de pe lângă Judecătoria Cornetu), sens în care a pretins și primit sume de bani și bunuri în valoare de 5.129 lei, fiind surprinsă ulterior în flagrant delict după ce a primit suma de 3.000 lei și două cartușe de țigări.

În schimbul sumelor de bani și a bunurilor pretinse și primite, Constantinescu Aurelia Lora, direct și prin intermediul lui O.M.C, a lăsat-o pe M.T să creadă că M.T va fi pus în libertate în dosarul în care acesta este cercetat în stare de arest preventiv, iar la finalul cercetărilor se va dispune față de el o soluție de netrimitere în judecată, iar în ceea ce privește sustragerea unei semiremorci și a tănuirii unui autovehicul, să se dispună o soluție de netrimitere în judecată.

Inițial cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București la data de 18 iunie 2013, cu numărul 4310/2/2013.

Prin sentința penală nr. 394 din 12 septembrie 2013, pronunțată în dosarul cu numărul susmenționat, în baza art. 300 alin.2 și art.160³ C. pr. Pen, s-a dispus restituirea dosarului procurorului, în vederea refacerii actului de sesizare a instanței de judecată, privind pe inculpata **CONSTANTINESCU AURELIA LORA**.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că în rechizitoriu nu sunt descrise, în totalitate, în mod coerent, faptele imputate inculpatei și nu este pe deplin clarificată modalitatea în care se pretinde că a acționat inculpata, respectiv conținutul concret al promisiunilor făcute în ceea ce privește situația juridică a numitului M.T.

Curtea a apreciat totodată că stabilirea elementelor menționate mai sus este esențială pentru determinarea obiectului judecății și, în strânsă corelație cu acesta, pentru exercitarea dreptului la apărare de către inculpată, iar neregularitățile actului de sesizare nu pot fi înlăturate de îndată și nici prin acordarea unui termen în acest scop.

Hotărârea de desesizare a rămas definitivă prin decizia penală nr. 3502 din 12 noiembrie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, când s-au respins ca nefondate recursurile declarate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și inculpată.

Ulterior, după refacerea actului de sesizare, cauza a fost din nou înregistrată pe rolul Curții de Apel București la data de 29 ianuarie 2014, cu numărul 525/2/2014, făcând obiectul procedurii camerei preliminare.

În conformitate cu exigențele art. 344 din Codul de procedură penală, i s-a comunicat inculpatei copie după rechizitoriu, aducându-i-se totodată la cunoștință obiectul procedurii de camera preliminară și posibilitatea ca în 20 de zile de la comunicare să formuleze în scris cereri sau excepții cu privire la actul de sesizare, respectiv urmărirea penală și i s-a înmănat acestuia copie după rechizitoriu (fila 9 dosar de fond).

La data de 21.02.2014 inculpata a depus, in scris, precizări prin care solicită in baza art. 282 Cod proc.pen. excepția nulității relative a probatoriilor administrate în faza de urmărire penală (filele 5-8 dosar de fond).

În susținerea acesteia a invocat împrejurarea potrivit căreia că probele au fost administrate cu încălcarea dispozițiilor art. 101 Cod proc.pen, respectiv că martora M.T a fost determinată de organul de urmărire penală să facă declarații potrivnice inculpatei pentru a crea o situație juridică mai favorabilă soțului său, M.T.

În același mod a susținut inculpata că s-a procedat și în ceea ce o privește pe martora O.M.C, *“ care a fost pusă sub învinuire și, în calitate de învinuit a urmărit crearea unei situații juridice favorabile, făcând relatări neadevărate în legătură cu situația de fapt”*, respective, în ce-l privește pe martorul G.E.C..

În sfârșit, inculpata susține că au fost încălcate prevederile art. 139 lit. a, b și c Cod proc.pen., respective supravegherea tehnică la care a fost supusă este disproporționată în raport cu învinuirea ce i-a fost adusă, iar măsurile de supraveghere tehnică au fost luate cu mult anterior momentului la care s-ar fi putut presupune că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni în care ar fi fost implicată.

Aceste precizări au fost comunicate către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție conform art.344 Cpp, care a răspuns în scris aspectelor invocate (filele 12-21 dosar de fond).

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de exigențele art. 342 Cod proc.pen. judecătorul de cameră preliminară a dispus la data de 7 martie 2014, în baza art. 346 alin. (2) C. proc. pen. începerea judecății cauzei privind pe inculpata Constantinescu Aurelia Lora, constatând legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr.101/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție privind pe inculpata Constantinescu Aurelia Lora, trimis în judecată în stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art.257 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare și la art.7 alin.1,2,3 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 C.p., a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală (filele 29-33 dosar de fond).

Pentru a hotărî astfel, judecătorul de cameră preliminară a reținut următoarele:

Rechizitoriul din 28 ianuarie 2014 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție respectă, prin formă și conținut, toate cerințele legii. Actul de sesizare a instanței cuprinde toate elementele prevăzute în art. 328 C. proc. pen., și anume datele referitoare la datele referitoare la faptă, încadrarea

juridică, la profilul moral și de personalitate al inculpatei, la actele de urmărire penală efectuate, la trimiterea în judecată și cheltuielile judiciare. Totodată, acest act nu cuprinde aspecte de neregularitate care să impună remedierea acestora sau rechizitoriului de către procuror.

De asemenea, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că în cauză nu au fost efectuate acte de urmărire penală cu încălcarea legii care să justifice aplicarea sancțiunilor prevăzute de art. 280-282 Cod proc.pen. sau excluderea probelor administrate.

Astfel, împrejurarea că prin declarațiile lor martorii „ar fi avut un interes în sensul de a-și crea o situație juridică mai favorabilă”, nu echivalează cu încălcarea principiului loialității probelor, reglementat în art. 101 Cod proc.pen, dat fiind că legiuitorul a prevăzut drept cauză de impunitate în alin. 2 al art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 denunțarea faptei înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat, situație în care se află martorii M.T și G. E.C..

În ce o privește pe martora O.M.C, judecătorul de cameră preliminară a constatat că și în acest caz pretinsa încălcarea a exigențelor art. 101 Cod proc.pen. este o simplă aserțiune, fără suport factic, în realitate nemulțumirile petentei vizând conținutul depozițiilor martorilor, iar nu nerespectarea procedurii legale în audierea acestora, aspect care poate fi valorificat de către inculpată prin solicitarea ca în cursul cercetării judecătorești să solicite readministrarea probelor contestate, potrivit art. 374 alin. 7 Cod proc.pen.

În plus, s-a constatat că procurorul a dispus o soluție de netrimitere în judecată cu privire la martora susmenționată și a aplicat o sancțiune administrativă pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență și, deși avea posibilitatea să conteste soluția de netrimitere în judecată, inculpata nu a făcut-o.

Judecătorul de cameră preliminară a reținut totodată că nici susținerile vizând încălcarea prevederilor art. 139 lit. a, b și c Cod proc.pen. nu se confirmă, pentru următoarele argumente:

Astfel, dacă dispozițiile art. 8 parag. 1 din Convenția Europeană garantează respectarea dreptului la viață privată, la corespondență și domiciliu, paragraful 2 al aceluiași articol permite autorităților să deroge, în anumite de la principiul respectării acestora.

Un exemplu relevant de ingerință în dreptul la viață privată îl constituie supravegherea prin intermediul agenților statului sau prin mijloace tehnice a activităților curente ale persoanei, a convorbirilor telefonice sau cele purtate prin orice mijloc electronic de comunicare.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg a consacrat în jurisprudența sa anumite reguli aplicabile în vederea garantării legalității în domeniul supravegherii comunicațiilor:

- a) Interceptarea conversațiilor constituie o ingerință a autorității în dreptul la respectarea vieții private și a corespondenței. Această ingerință încalcă art. 8 dacă nu este prevăzută de lege, nu urmărește un scop legitim prevăzut de parag. 2 al acestui articol și nu este necesară într-o societate democratică în vederea atingerii scopurilor urmărite;
- b) Cuvintele „prevăzută de lege” presupun ca măsura să aibă o bază legală în dreptul intern, accesibilă și previzibilă, care să ofere a anume protecție împotriva încălcărilor arbitrare ale drepturilor garantate de art. 8 parag. 1;
- c) Îndeosebi în situația în care o putere a executivului este exercitată în secret, riscul arbitrarului este evident. În contextul măsurilor secrete de supraveghere ori de interceptare a comunicațiilor de către o autoritate a statului, cerința previzibilității implică faptul ca legea internă să fie suficient de clară în scopul de a oferi cetățenilor o indicație adecvată cu privire la împrejurările și condițiile în care autoritatea poate lua aceste măsuri secrete. Este esențial să existe reguli clare și detaliate în această materie, în special în condițiile în care tehnologia utilizată devine din ce în ce mai sofisticată;
- d) În scopul evitării abuzurilor, este necesară existența unor garanții minime în lege precum: definirea categoriilor de persoane ale căror convorbiri telefonice puteau fi interceptate, natura infracțiunilor pentru care putea fi dispusă măsura, o limită cu privire la durata măsurii, procedura de întocmire a proceselor-verbale de redare a convorbirilor telefonice, măsurile ce trebuie luate pentru a comunica intact și complet înregistrările realizate, în scopul controlului eventual din partea judecătorului sau al apărării (inclusiv verificarea numărului și lungimii benzilor magnetice originale), condițiile în care benzile înregistrate puteau fi șterse sau distruse dacă acuzatul nu era trimis în judecată sau era achitat (A se vedea: CEDO, hotărârea din 25 martie 1998, în cauza Kopp contra Elveției, parag. 55; CEDO, hotărârea din 2 august 1984, în cauza Malone contra Marii Britanii, parag. 66-68; CEDO, hotărârea din 25 iunie 1997, în cauza Halford contra Marii Britanii, parag. 49; CEDO, hotărârea din 24 aprilie 1990, în cauza Kruslin contra Franței, parag. 30-36; CEDO, hotărârea din 24 aprilie 1990, în cauza Huvig contra Franței, parag. 32-35; CEDO, hotărârea din 30 iulie 1998, în cauza Valenzuela Contreras contra

Spaniei, parag. 28-33; CEDO, hotărârea din 1 martie 2007, în cauza Heglas contra Republicii Cehe, parag.6)

Ca atare, judecătorul de cameră preliminară, analizând materialul probator administrat prin această modalitate de ingerință în viața privată și neconstatând aspecte de neregularitate care să justifice excluderea probelor susmenționate, a dispus începerea judecății, fixând termen pentru judecarea cauzei la 31 martie 2014, cu citarea părților.

Hotărârea judecătorului de cameră preliminară a rămas definitivă prin încheierea nr. 1224 din 7 aprilie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul nr. 1120/1/2014, prin care s-a respins ca nefondată contestația formulată de către inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA împotriva dispoziției susmenționate (fila 53 dosar de fond).

La termenul din 31.03.2014 s-a dispus amânarea cauzei, în raport de împrejurarea că încheierea prin care s-a dispus începerea judecății nu era definitivă, nefiind soluționată până la acea dată contestația formulată de către inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA împotriva dispoziției susmenționate.

La termenul din data de 28.04.2014 s-a dat citire actului de sesizare, a fost audiată inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA declarația sa fiind atașată la dosar și s-au discutat în contradictoriu probele.

Totodată, în baza art. 16 alin. 3 din Legea nr. 255/2013, cu referire la art. art.215 al.9 Cod proc.pen. s-a constatat încetată măsura obligării de a nu părăsi localitatea și s-a luat față de inculpată măsura controlului judiciar, potrivit art. 215 alin. 1 și 2 Cod proc.p, măsură definitivă prin necontestare.

.....
Analizând materialul probator administrat atât în cursul urmăririi penale, cât și al judecății, în raport de exigențele art.97-103 Cod proc.pen, Curtea reține următoarele:

În data de 11 iulie 2012, agentul de poliție S.I. din cadrul Inspectoratului de Poliție al județului Ilfov – Serviciul Investigații Criminale, s-a sesizat din oficiu cu privire la deținerea de către M.T a autoturismului semiremorcă cu nr. de înmatriculare, ce figura ca fiind sustras din Italia.

În noaptea de 20/21 octombrie 2012, M.T a fost depistat în trafic conducând un autoturism marca ..., ce figura ca fiind furat.

În cursul cercetărilor, ambele autovehicule au fost ridicate și indisponibilizate.

În data de 22 octombrie 2012, M.T a fost surprins în flagrant delict în timp ce oferea cu titlu de mită suma de 3.500 lei agentului de poliție S.I., scopul fiind de a-i lăsa în custodie autovehiculele indisponibilizate.

În timpul cercetărilor s-a dispus efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice, stabilindu-se că inculpatul M.T a avut păstrată capacitatea psihică de apreciere critică asupra conținutului și consecințelor social negative ale faptei de care este învinuit, având discernământul păstrat.

Prin rechizitoriul nr. 2113/P/2012 din 19 martie 2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov, s-a dispus trimiterea în judecată în stare de arest preventiv a inculpatului M.T pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 Cod penal cu referire la art. 7 al. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 37 lit. a Cod penal.

Din cercetările efectuate în cauză a rezultat că M.T, soția lui M.T, a luat legătura cu o persoană din satul S., care s-a arătat dispusă să o pună în legătură cu O.M.C, persoană care are influență asupra unor magistrați în așa fel încât să fie adoptată o soluție favorabilă în dosarul în care era cercetat în stare de arest preventiv soțul ei, M.T.

La data de 21 martie 2013, Direcția Generală Anticorupție – Serviciul Județean Anticorupție Ilfov a înaintat Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial București denunțurile formulate de M.T și G. E.C., cu privire la săvârșirea unor infracțiuni de corupție de către O.M.C și CONSTANTINESCU AURELIA LORA.

Prin rezoluția din data de 10 mai 2013, ora 08:00, s-a dispus începerea urmăririi penale față de CONSTANTINESCU AURELIA LORA pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 257 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare și la art. 7 al. 1, 2, 3 din Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare și față de O.M.C. pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență prevăzută de art. 26 din Codul penal raportat la art. 257 din Codul penal raportat la art. 6 din Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare și la art.7 al. 1, 2, 3 din Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată prin ordonanța din data de 18 mai 2013, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de CONSTANTINESCU AURELIA LORA pentru infracțiunea menționată.

La data de 18 mai 2013, prin încheierea pronunțată în dosarul nr. 3659/2/2013 al Curții de Apel București, Secția a II a penală, s-a admis propunerea de arestare preventivă formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial București. și s-a dispus luarea măsurii arestării preventive față de inculpata **CONSTANTINESCU AURELIA LORA**, pe o

durată de 29 de zile de la data de 18.05.2013 până la data de 15.06.2013, inclusiv.

Prin decizia nr. 2003 din 7 iunie 2013, pronunțată în dosarul nr. 3865/2/2013 al Înaltei Curți de Casație s-a admis cererea inculpatei de liberare provizorie sub control judiciar.

Prin încheierea de ședință din data de 28 aprilie 2014, în baza art. 16 alin. 3 din Legea nr. 255/2013, cu referire la art. art.215 al.9 Cod proc.pen. s-a constatat încetată măsura obligării de a nu părăsi localitatea și s-a luat față de inculpată măsura controlului judiciar, potrivit art. 215 alin. 1 și 2 Cod proc.pe (filele 67-73 dosar de fond), definitivă prin necontestare.

Ulterior inculpata **CONSTANTINESCU AURELIA LORA** fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.257 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare și la art.7 alin.1,2,3 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 C.p.

În actul de sesizare s-a reținut, în fapt că, în perioada februarie-17 mai 2013, inculpata Constantinescu Lora, prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea, în participație penală cu învinuita O.M.C, a lăsat-o să creadă pe denunțatoarea M.T că are influență asupra procurorilor de caz și polițiștilor în așa fel încât să influențeze, în mod favorabil pentru M.T, soluționarea cauzelor penale în care acesta era cercetat, pe de o parte, pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită (în stare de arest preventiv – dosar nr.... al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov), iar pe de altă parte, în legătură cu sustragerea unei semiremorci (dosar nr.... al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cornetu) și a tăinuirii unui autovehicul marca P. (dosar nr.... al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cornetu, conexat la data de 01.02.2013 la dosar nr.... al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cornetu), sens în care a pretins și primit sume de bani și bunuri în valoare de 5.129 lei, fiind surprinsă ulterior în flagrant delict după ce a primit suma de 3.000 lei și două cartușe de țigări.

În schimbul sumelor de bani și a bunurilor pretinse și primite, Constantinescu Aurelia Lora, direct și prin intermediul lui O.M.C, a lăsat-o pe M.T să creadă că M.T va fi pus în libertate în dosarul în care acesta este cercetat în stare de arest preventiv, iar la finalul cercetărilor se va dispune față de el o soluție de netrimitere în judecată, iar în ceea ce privește sustragerea unei semiremorci și a tăinuirii unui autovehicul, să se dispună o soluție de netrimitere în judecată.

Situația de fapt mai sus menționată s-a susținut de către Ministerul Public cu următoarele mijloace de probă: înregistrări audio-video ale convorbirilor purtate în mediu ambiental, procese-verbale de redare în

scris a convorbirilor interceptate și înregistrate în condițiile legii, declarații martori, învinuiți, inculpați, înscrisuri ridicate.

Analizând coroborat materialul probator administrat în cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și al cercetării judecătorești, se conturează următoarea situație de fapt:

În cursul lunii februarie 2013, M.T. a avut o primă întâlnire cu martora O.M.C., ocazie cu care aceasta din urmă a afirmat că va discuta cu prietena ei, inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA, prim-procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea, în scopul "rezolvării" favorabile a dosarului în care era cercetat M.T.

Ulterior, au avut loc mai multe întâlniri între denunțatoarea M.T. și martora O.M.C., ocazie cu care aceasta din urmă a afirmat că a vorbit cu magistratul și că acesta i-a spus că s-a interesat de dosar, precizându-i că acea cauză penală nu este în instrumentarea acestuia, însă este posibilă "rezolvarea" problemei legate de dosar, în sensul de a fi pus în libertate M.T. și de a nu fi trimis în judecată.

Ulterior acestor discuții, la cererea martorei O.M.C., denunțatoarea M.T. a participat la două întâlniri, la un restaurant, cu aceasta și inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA, în cadrul cărora a remis magistratului câte 2.000 lei, în total suma de 4.000 lei, precum și produse alimentare și nealimentare, foloase care au fost date ca urmare a ajutorului promis de magistrat pentru "rezolvarea" favorabilă a dosarului penal.

La una dintre aceste întâlniri a participat și denunțatorul G.E.C., care a auzit discuțiile purtate.

Aspectele susmenționate rezultă din denunțurile și declarațiile date de către M.T. și G.E.C., care au asistat la evenimente, din denunțul lui M.T., care a luat cunoștință indirect despre cele întâmplate și parțial din declarațiile martorei O.M.C.

În ziua de 27 martie 2013, M.T. s-a deplasat la locuința numitei O.M.C., fiind însoțită de G.C. E..

Cu această ocazie, la cererea lui O.M.C., M.T. a remis acesteia o copie a rechizitoriului emis la data de 19 martie 2013 de Parchetul de pe lângă Tribunalul Ilfov în dosarul nr. ..., prin care s-a dispus trimiterea în judecată în stare de arest preventiv a inculpatului M.T. pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 Cod penal cu referire la art. 7 al. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 37 lit. a Cod penal.

În timpul întâlnirii, martora O.M.C. a citit rechizitoriul, ocazie cu care a afirmat că procurorul de caz, ca urmare a intervențiilor magistratului CONSTANTINESCU AURELIA LORA, a lăsat intenționat anumite "portite", care să poată fi valorificate în favoarea inculpatului M.T. în cursul judecării cauzei.

Totodată O.M.C a precizat că procurorul de caz nu a avut altă posibilitate de soluționare a dosarului, decât emiterea rechizitoriului, deoarece inculpatul făcea obiectul unei anchete mai ample.

O.M.C a făcut referiri și cu privire la expertiza medico-legală psihiatrică efectuată în acel dosar, afirmând că a fost dispusă ca urmare a sugestiilor inculpatei CONSTANTINESCU AURELIA LORA, scopul fiind întârzierea anchetei penale și punerea în libertate a inculpatului la expirarea termenului maxim legal de arestare preventivă în cursului urmăririi penale.

.....
În după amiaza aceleiași zile, denunțatorii s-au deplasat, la solicitarea martorei O.M.C la un restaurant unde s-au întâlnit cu o avocată recomandată de aceasta din urmă pentru a discuta situația juridică a inculpatului M.T.

În timpul deplasării de la domiciliu până la locul întâlnirii, O.M.C a purtat discuții cu M.T și G.E.C., în cursul cărora a confirmat remiterea sumelor de bani de către denunțătoare procurorului CONSTANTINESCU AURELIA LORA, scopul fiind ca aceasta să intervină pe lângă procurorul de caz pentru a găsi o variantă de rezolvare în mod favorabil a situației juridice a inculpatului M.T, aspecte ce rezultă din relatările denunțătorilor M.T și G.E.C., ale martorei O.M.C, din înregistrarea audio a convorbirilor purtate în mediu ambiental, precum și din procesul verbal de redare în scris a convorbirilor interceptate și înregistrate în condițiile legii. Înregistrarea audio a fost pusă la dispoziția organului de urmărire penală de către denunțatorul G.E.C..

Martora O.M.C a încercat să stabilească o întâlnire cu inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA și în data de 29 martie 2013.

.....
În ziua de 31 martie 2013, Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a desfășurat acțiuni de amploare în localitatea S., fiind vizate și persoane cunoscute de numita O.M.C.

În data de 1 aprilie 2013, M.T și G.E.C. s-au deplasat la locuința numitei O.M.C, așa cum rezultă și din planșele foto, iar în timpul discuțiilor purtate aceasta din urmă i-a învățat pe cei doi ce ar trebui să declare în cazul în care vor fi audiați de organele de urmărire penală în ceea ce privește relația avută cu ea și cu procurorul CONSTANTINESCU AURELIA LORA.

Totodată O.M.C a făcut referire la alte sume de bani primite de magistrat de la persoane din S. vizate de ancheta DIICOT.

În timpul întâlnirii cu denunțatorii, martora O.M.C a contactat-o telefonic pe inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA, discutând cu aceasta despre o posibilă întâlnire la biroul magistratului, iar ulterior discuției cu inculpata, O.M.C le-a spus denunțătorilor că trebuie să

obține o altă copie a rechizitoriului emis pe numele lui M.T, deoarece a ars copia pe care o primise anterior de la denunțatoare.

În același context, O.M.C a făcut referiri cu privire la persoanele cercetate din S. de Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea și la măsurile de precauție ce trebuiau luate pentru a nu fi descoperite faptele de corupție săvârșite de acestea și de magistrat.

De teama faptului că i-ar fi putut fi interceptate convorbirile, O.M.C a învățat-o pe M.T cu privire la modul în care să își formuleze apărarea în cazul în care va fi audiată de organele de urmărire penală, cerându-i să susțină că o cunoaște de mai mulți ani. De asemenea, i-a cerut să o contacteze telefonic în așa fel încât să creeze aparența unei legături de prietenie între O.M.C și M.T, precum și cum să prezinte relația pe care o are cu inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA, aspecte ce rezultă din relatările denunțătorilor M.T și G.E.C., ale martorei O.M.C...

În data de 4 aprilie 2013, martora O.M.C a plecat, împreună cu denunțatorii, cu autoturismul marca cu nr. de înmatriculare, condus de G.E.C., spre sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea pentru a discuta cu inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA situația juridică a dosarelor având ca obiect furtul celor două autovehicule deținute de M.T.

În drum spre orașul Buftea, cei trei au oprit la magazinul MEGA IMAGE, de unde au cumpărat produse alimentare și nealimentare în valoare de cel puțin 93,64 lei, bunuri pe care intenționau să le remită inculpatei CONSTANTINESCU AURELIA LORA.

În continuare, cei trei s-au deplasat la o florărie de unde au cumpărat o floare pentru magistratul CONSTANTINESCU AURELIA LORA, prețul acesteia fiind de 35 lei.

Când au ajuns în localitatea Buftea, în fața sediului parchetului, O.M.C a coborât din autoturism și a intrat în sediul instituției, având asupra sa o plasă ce conținea bunurile cumpărate pentru prim procurorul adjunct, așa cum rezultă și din planșele foto.

Denunțatorii au rămas în autoturismul parcat pe strada Eroilor unde este situat sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea.

Inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA a fost anunțată de către jandarmul de serviciu că este căutată de o persoană, ieșind în întâmpinarea acesteia la punctul de control acces.

CONSTANTINESCU AURELIA LORA a condus-o pe numita O.M.C în birou, reproșându-i că o caută la birou deși nu i-a confirmat că se pot întâlni. În același context, învinuita CONSTANTINESCU AURELIA LORA s-a arătat deranjată cu privire la faptul că O.M.C a venit în sediul parchetului, având asupra sa plasa cu produsele ce urmau a-i fi oferite.

În timpul întâlnirii cele două învinuite au stabilit să se întâlnească la restaurantul Mc Donald's din zona ..., în data de 06 aprilie 2013, ora 15,00 .

La plecare, martora O.M.C a ieșit fără a mai avea asupra sa plasa cu bunurile cumpărate pentru magistrat, aceasta fiind lăsată la jandarmul de serviciu, conform indicațiilor magistratului.

.....
În data de 6 aprilie 2013, conform înțelegerii existente între inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA, martora O.M.C, urma să aibă o întâlnire între cele două la un restaurant restaurantul Mc Donald's din zona

Inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA i-a transmis martorei O.M.C un mesaj tip sms, modificând ora întâlnirii.

În după amiaza acelei zile, denunțatorii și martora O.M.C s-au deplasat la terasa acelui restaurant, cu autoturismul cu nr. de înmatriculare ..., condus de G.E.C..

În prealabil, M.T pregătise un plic ce conținea suma de 500 lei, ce urma să fie remis magistratului, prin intermediul martorei O.M.C.

La momentul când aceștia se apropiau de restaurant, O.M.C a întrebat-o pe M.T ce sumă de bani a pregătit pentru magistratul CONSTANTINESCU AURELIA LORA, aceasta răspunzându-i 500 lei. Aflând cuantumul sumei de bani, O.M.C a apreciat că este o sumă prea mică pentru magistrat, în condițiile în care se întâlnește cu ei într-o zi de sâmbătă .

În jurul orelor 15:30, inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA a intrat în restaurant și s-a așezat la o masă fiind urmată de martora O.M.C.

După câteva minute de discuții între cele două, O.M.C i-a făcut semn lui M.T să intre în restaurant, ieșindu-i în întâmpinare. O.M.C i-a cerut plicul cu bani, iar apoi s-au așezat amândouă la masa unde aștepta inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA.

În timp ce discutau despre situația juridică a soțului denunțătoarei, M.T, martora O.M.C a introdus plicul cu bani într-o revistă și a așezat-o pe masă în imediata apropiere a magistratului, care la un moment dat a luat plicul cu bani și l-a pus sub portmoneul ei, aflat pe masă în dreptul său.

Din discuțiile purtate cu CONSTANTINESCU AURELIA LORA, a rezultat că aceasta se va interesa de situația dosarelor având ca obiect infracțiunile de furt, urmând să se întâlnească ulterior pentru a le comunica cum putea fi ajutat M.T.

În acest sens sunt relatările denunțatorilor M.T și G.E.C., ale martorei O.M.C, dar și aspectele ce rezultă din înregistrarea audio - video a convorbirilor purtate în mediu ambiental, înregistrarea

comunicărilor tip sms, precum și din procesele verbale de redare în scris a convorbirilor interceptate și înregistrate în condițiile legii.

.....
În data de 15 mai 2013, în jurul orei 11,30, O.M.C s-a deplasat la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea, unde s-a întâlnit cu inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA, în biroul acesteia. Astfel, în timpul discuțiilor purtate, O.M.C a întrebat-o pe inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA dacă a aflat ceva despre situația dosarelor în care se efectuează cercetări față de M.T sub aspectul comiterii unor infracțiuni de furt de autovehicule, magistratul răspunzând afirmativ și dând de înțeles că a notat informațiile obținute .

Cele două au stabilit să se întâlnească în data de 17 mai 2013, orele 18,30 la o cafenea situată în București.....

Aceasta i-a mai spus faptul că M.T dorește să se întâlnească cu ea pentru a afla detalii legate de acele dosare în care soțul ei este cercetat. În acest context, O.M.C a întrebat-o ce să-i aducă M.T la întâlnire, magistratul răspunzându-i că dorește 2 (două) cartușe cu țigări marca KENT 8, făcând precizarea în mod expres că nu dorește să primească marca de țigări pe care o consumă în mod obișnuit, referindu-se la țigările KENT Nanotek.

În continuare, O.M.C a întrebat-o dacă dorește să primească și sume de bani, aceasta răspunzând pozitiv. La întrebarea martorei O.M.C dacă M.T să-i aducă 1.000 sau 2.000 de Euro, inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA a răspuns că probabil M.T o să considere că este prea mult, stabilind în cele din urmă că este suficientă suma de 2.000 – 3.000 lei.

Cele două au convenit ca la întâlnirea de la cafenea să participe și M.T, care de altfel urma să-i dea inculpatei CONSTANTINESCU AURELIA LORA suma de bani și produsele solicitate.

În finalul discuției, cele două au stabilit ca până la întâlnirea din 17 mai 2013 orele, 18,30 să nu mai comunice telefonic, inclusiv prin mesaj tip sms, așa cum obișnuiau.

Situația de fapt descrisă mai sus este confirmată de declarația martorei O.M.C, de înregistrările audio-video a convorbirilor purtate în mediu ambiental, de procesele verbale de redare în scris a convorbirilor interceptate și înregistrate în condițiile legii, dar și de planșa foto cuprinzând imagini de detaliu ale biletului înmănat martorei O.M.C de către inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA în 15 mai 2013.

În data de 17 mai 2013, conform înțelegerii anterioare, O.M.C, însoțită de M.T și G.E.C., s-a întâlnit cu inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA pe terasa localului situat în București....

Inițial, O.M.C, având asupra ei o sacoșă de culoare turcoaz, inscripționată DOUGLAS, în care se aflau două cartușe de țigări marca KENT 8, s-a așezat la o masă situată în partea dreaptă a terasei.

În jurul orelor 19:00, inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA a ajuns la terasă și s-a așezat la masă cu O.M.C, aceasta din urmă spunându-i că M.T are "ceva" pentru ea și că dorește să discute.

La scurt timp, O.M.C i-a făcut semn denunțatoarei să se apropie, M.T conformându-se. Ajungând la masa la care se aflau cele două, M.T a scos din buzunarul hainei un plic în care se afla suma de 3.000 lei, pe care i l-a dat martorei O.M.C, iar la cererea inculpatei CONSTANTINESCU AURELIA LORA, denunțatoarea s-a îndepărtat de masa respectivă, așezându-se pe o bancă în apropierea terasei.

O.M.C a introdus plicul cu bani în sacoșă în care se aflau cartușele cu țigări, iar la un moment dat, în timp ce discuta cu inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA a așezat-o pe masă, în fața acesteia.

La plecare, inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA a luat sacoșă ce conținea țigările și plicul cu bani și s-a îndepărtat de masă, fiind urmată la o distanță mică de O.M.C. În continuare, M.T s-a apropiat din spate de inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA, fiind inițiat un dialog referitor la situația juridică a dosarelor în care soțul ei M.T este cercetat pentru săvârșirea unor infracțiuni de furt, discuție care a fost redată de către organele de urmărire penală prin procesele-verbale încheiate la data de 18 mai 2013 .

.....

Totodată, i-a spus denunțatoarei că este posibil ca unul dintre dosare să fie înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, afirmând că cel de-al doilea este înregistrat la poliție, iar nu la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea.

La intervenția echipei operative a Direcției Naționale Anticorupție, care a constatat săvârșirea infracțiunii flagrante, inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA a lăsat să-i cadă din mână pe asfalt sacoșă în care se aflau suma de bani și cartușele cu țigări primite de la M.T, prin intermediul martorei O.M.C .

Atât în faza de urmărire penală, cât și de cercetare judecătorească, inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA a negat constant pretinderea și primirea sumelor de bani și a bunurilor, susținând că nu a intervenit pe lângă nicio persoană pentru a-1 ajuta în vreun fel pe M.T în cauzele penale în care era cercetat pentru săvârșirea unei infracțiuni de corupție și în legătură cu sustragerea unei semiremorci și a unui autovehicul , încercând să prezinte o altă versiune asupra realității decât cea care rezultă din materialul probator administrat în cauză.

.....

Curtea reține că, reaudiați fiind nemijlocit în faza de cercetare judecătorească (potrivit dispozițiilor alin. 8 al art. 374 Cod proc. pen) martorii susmenționați - fără excepție- au declarat *expressis verbis* că-și mențin declarațiile din faza de urmărire penală.

Aspectul potrivit căruia unii dintre aceștia au încercat să-și nuanțeze poziția în fața instanței de fond (cum este cazul martorei O.M.C, respectiv martorul D.G. M.), pe lângă faptul că nu înlătură concluzia de mai sus, se justifică obiectiv prin poziția psihică și disconfortul încercat de către aceștia, atunci când ceea ce au declarat în scris a fost necesar să repete în prezența inculpatei, cu care, până nu cu mult timp în urmă, au avut fie relații de amicitie, fie profesionale.

În plus, se constată că depozitiile martorilor prin care au relatat situația de fapt expusă pe larg, se coroborează și cu înregistrări audio-video ale convorbirilor purtate în mediu ambiental, procese-verbale de redare în scris a convorbirilor interceptate și înregistrate în condițiile legii, înscrisurile ridicate.

În consecință, Curtea constată că inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA a săvârșit infracțiunea pentru care este cercetată constând în aceea că: în perioada februarie-17 mai 2013, a pretins și primit bani și alte bunuri de la numita M.T, lăsând să se creadă că, în virtutea funcției de prim procuror adjunct pe care a deținut-o, poate influența organele care efectuează urmărirea penală în vederea obținerii unei situații favorabile pentru numitul M.T, cercetat în stare de arest preventiv, reținând următoarele aspecte cu relevanță cauzală:

Numitul M.T a fost arestat preventiv și trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 2113/P/2012 din 19 martie 2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov, pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 Cod penal cu referire la art. 7 al. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 37 lit. a Cod penal, fiind cercetat totodată și în alt dosar penal sub aspectul infracțiunii de furt calificat.

Inculpata Constantinescu Aurelia Lora s-a întâlnit în perioada februarie –mai 2013, în repetate rânduri cu martora O.M.C, în diverse locații, ocazie cu care au fost purtate discuții în legătură cu dosarele penale în care era cercetat numitul M.T. La unele dintre aceste întâlniri a participat și martora denunțătoare M.T, astfel cum reiese din procesele verbale de redare a înregistrărilor ambientale, relatările inculpatei cu privire la acest aspect de fapt, în sensul că s-ar fi opus oricărei discuții cu martora, cât și susținerea acesteia în sensul că doar a furnizat date privind numărul de înregistrare al dosarelor, fiind infirmate de înregistrările respective.

Referitor la contestarea de către apărare a credibilității martorilor denunțatori, Curtea reține, pe de o parte, faptul că declarațiile lor se coroborează cu toate celelalte mijloace de probă, iar pe de altă parte, că

împrejurarea potrivit căreia, prin declarațiile lor martorii „ar fi avut un interes în sensul de a-și crea o situație juridică mai favorabilă”, nu echivalează cu încălcarea principiului loialității probelor, reglementat în art. 101 Cod proc.pen, dat fiind că legiuitorul a prevăzut drept cauză de impunitate în alin. 2 al art. 6¹ alin. 1 din Legea nr. 78/2000 denunțarea faptei înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat, situație în care se află martorii M.T și G. E.C..

În ce o privește pe martora O.M.C, judecătorul cauzei constată că și în caz pretinsa încălcarea a exigențelor art. 101 Cod proc.pen. este o simplă aserțiune, fără suport faptic, câtă vreme procurorul a dispus o soluție de netrimitere în judecată cu privire la martora susmenționată și a aplicat o sancțiune administrativă pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență și, deși avea posibilitatea să conteste soluția de netrimitere în judecată, inculpata nu a făcut-o.

Probele administrate în cauză reliefat că între inculpată și martora O.M.C exista o relație de amicitie, cunoscându-se de mulți ani, stabileau întâlnirile de comun acord, existând situații când CONSTANTINESCU AURELIA LORA a fost cea care a inițiat locul și data întâlnirii, cum a fost cazul în data de 6 aprilie 2013, la restaurantul ..., precum și în seara zilei de 17 mai 2013, când a fost surprinsă în flagrant delict.

Mai mult, în situațiile în care CONSTANTINESCU AURELIA LORA nu răspundea solicitărilor în vederea întâlnirii cu O.M.C, inculpata se scuza, oferindu-i explicații într-o manieră care denota disponibilitatea ei pentru întâlnirile ulterioare, așa cum am relatat deja conținutul unor mesaje telefonice.

Susținerile inculpatei în sensul că a cedat solicitărilor martorei O.M.C de a se întâlni cu aceasta, dată fiind insistența cu care i-au fost solicitate întâlnirile, dar și faptul că nu ar fi discutat niciodată cu martora denunțătoare, dimpotrivă că ar fi alungat-o pe aceasta ori de câte ori încerca să intre în vorbă, sunt contrazise de procesele verbale de redare a convorbirilor interceptate, cât și ale înregistrărilor ambientale., a căror legalitate s-a stabilit în mod definitiv în procedura de cameră preliminară.

Astfel, din cuprinsul acestora rezultă faptul că stabilirea întâlnirilor se făcea de comun acord, inculpata insistând în a oferi indicații precise în legătură cu locul întâlnirilor pentru a se asigura că martora O.M.C va ajunge la locul stabilit, dar și faptul că în discuțiile purtate cu susnumita, cât și cu M.T atitudinea inculpatei a fost una amicală.

Singurele împrejurări în care inculpata apare vădit deranjată sunt acelea în care martora O.M.C vine neanunțată chiar la sediul parchetului unde inculpata își desfășura activitatea, precum și atunci când discuțiile

tind să devină prea explicite, creând riscul pentru inculpată de a fi dezvăluite natura relațiilor sale cu martora și scopul întâlnirilor.

.....

Poziția inculpatei de nerecunoaștere, adoptată chiar și cu ocazia flagrantului organizat la data de 17.05.2013, este infirmată, de asemenea, de procesul verbal de redare a înregistrării ambientale, din care reiese fără echivoc că la această întâlnire inculpata a purtat o conversație cu martora denunțătoare referitoare la dosarele penale în care este cercetat M.T, precum și faptul că a primit punga conținând cele două cartușe de țigări și suma de 3000 lei cunoscând conținutul acestuia.

.....

Ca atare, Curtea constată că în speță, în ce privește infracțiunea de trafic de influență de care este acuzată inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA, sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii: latura obiectivă (atât sub aspectul primirii, cât și al acceptării de promisiunii de bani sau alte foloase), latura subiectivă, constând în intenția directă de a-și trafica influența pe lângă procurorii și polițiștii de caz de a soluționa în mod favorabil pentru M.T cauzelor penale în care acesta era cercetat, pe de o parte, pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită (în stare de arest preventiv – dosar nr.....al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ilfov), iar pe de altă parte, în legătură cu sustragerea unei semiremorci (dosar nr.....2 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cornetu) și a tănuirii unui autovehicul marca ... (dosar nr.... al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cornetu, conexas la data de 01.02.2013 la dosar nr.... al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cornetu), sens în care a pretins și primit sume de bani și bunuri în valoare de 5.129 lei.

Din redactarea textului de lege, rezultă că fapta trebuie săvârșită de către făptuitor pe baza influenței pe care o are sau lasă să se creadă că o are asupra unui funcționar, în scopul de a-l determina să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu. Nu are importanță dacă intervenția pe lângă funcționar s-a realizat sau nu (*M. Basarab ș.a. Codul penal comentat. Vol II. Partea specială, Ed. Hamangiu, 2008, p. 638*).

.....

Cu privire la întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii, Curtea nu împărtășește opinia apărării potrivit căreia nu sunt stabilite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență din moment ce M.T avea mai mulți apărători angajați, care au formulat mai multe cereri de punere în libertate sub diverse forme iar din actul de inculpare nu rezultă ce urma să facă inculpata Constantinescu în favoarea lui M.T.

Implicarea infracțională a inculpatei rezultă și din numeroasele referiri la stadiul procesual, dar și la anumite mijloace de probă administrate în dosarul în care numitul M.T era cercetat, dar mai ales „artificiile” procedurale relatate de martora O.M.C care a primit informații prin care i-a fost expusă modalitatea în care urma să se obțină punerea în libertate a numitului M.T, respectiv prin efectuarea unei expertize medico-legale a cărei finalizare cu întârziere ar fi condus la depășirea termenului maxim legal al arestării preventive în cursul urmăririi penale, aspecte care exced formația și cunoștințele juridice ale martorei.

În plus, este fără echivoc îndrumarea martorei O.C.M. în demersurile sale de o persoană care are cunoștințe de specialitate în ceea ce privește probațiunea în materie penală, câtă vreme ea însăși i-a îndrumat atât pe martora denunțătoare M.T, cât și pe martorul G. E. în ceea ce privește eventualele declarații pe care ar trebui să le dea organelor de urmărire penală dacă vor fi audiați în legătură cu relația avută cu ea și cu inculpata, dar și în legătură cu alte indicații prin care se urmărea ascunderea demersurilor ilicite.

Cât privește susținerea inculpatei CONSTANTINESCU AURELIA LORA potrivit căreia ar fi aflat numărul dosarului în care era cercetat M.T de la ofițerul de serviciu din cadrul Inspectoratului de Poliție al județului Ilfov, fiind un demers normal și accesibil, Curtea reține următoarele aspecte cu relevanță cauzală:

.....
Conform relatărilor martorilor ascultați în cauză, singura legătură pe care o aveau cu dosarele penale, a constat în comunicarea, după ora 16:00, a ultimului număr alocat cauzelor penale, în registrul penal, situație necesară în cazul producerii unor evenimente după această oră.

Toate acestea converg în realitate către ideea că inculpata a pretins și primit bani și alte bunuri de la numita M.T, direct sau prin intermediul lui O.M.C, lăsând să se creadă că, în virtutea funcției de prim procuror adjunct pe care a deținut-o, poate influența organele care efectuează urmărirea penală în vederea obținerii unei situații favorabile pentru numitul M.T, cercetat în stare de arest preventiv.

Curtea constată că în speță este vorba de o infracțiune continuată, fiind întrunite exigențele art. 41 alin. 2 din Codul penal din anul 1969, respectiv art. 35 alin. 1 din Codul penal în vigoare.

Având în vedere obligativitatea aplicării art. 5 Cod penal și a Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 a Curții Constituționale, Curtea apreciază, față de limitele de pedeapsă, de incidența dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 7 alin. 1,2, 3 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din anul 1968, că legea penală mai favorabilă o reprezintă cea în vigoare, considerent în baza căruia,

În baza art. 386 Cod proc. pen cu referire la art. 5 din Codul penal, va schimba încadrarea juridică a faptelor inculpatei CONSTANTINESCU AURELIA LORA din art. 257 din Codul penal din anul 1968, rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 7 alin. 1,2, 3 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din anul 1968, în art. 291 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 36 din Codul penal.

În procesul de individualizare a pedepsei aplicate inculpatei, Curtea va da semnificația cuvenită criteriilor generale de individualizare enumerate în art. 74 Cod penal, inclusiv celor relative la persoana acesteia.

Împărtășind concepțiile doctrinei „apărării sociale”, Curtea are în vedere că infracțiunea reprezintă, în ultima instanță o manifestare a persoanei făptuitorului.

Ca atare, pentru a se putea stabili un tratament de „resocializare” cât mai adecvat, este necesar să se cerceteze cu atenție personalitatea lor, toate datele biologice, psihologice și sociale privind persoana acestora.

Nu trebuie eludată nici împrejurarea că pedeapsa trebuie să aibă un caracter retributiv și să se bazeze pe responsabilitatea penală a infractorului.

Este adevărat că în cauză luate în mod singular elementele care caracterizează persoana inculpatei i-ar putea fi favorabile, în condițiile în care s-ar reține că este o persoană titrată, fără antecedente penale, cu o carieră împlinită.

Însă toate aceste elemente nu pot avea un rol covârșitor în raport cu gradul mare de pericol social al faptelor cu privire la care există probe că le-a săvârșit și cu necesitatea prezervării încrederii în autoritatea care trebuie să sancționeze ea însăși încălcări ale legii, nu să permită și chiar să fie autorul unor astfel de „derapaje” de la legalitate, deziderat care justifică măsuri de exemplaritate care în speță se vor concretiza într-o pedeapsă privativă de libertate în regim de detenție.

Și acesta pentru că, potrivit normelor ce reglementează Statutul magistraților, persoanelor care au dobândit această calitate le incumbă atitudini morale și profesionale și care să nu le creeze la locul de muncă o imagine nefavorabilă sau chiar jenantă, care să nu le pună sub semnul derizoriului autoritatea de a pretinde conduite conforme legii și de a sancționa încălcarea acesteia.

Similar s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală, decizia nr.459/31.05.2000, în *Buletinul Jurisprudenței*, Editura Argessis, 2001): „*Consecințele pe care le pot avea fapte de felul celor comise de inculpată, ca și credibilitatea de care trebuie să se*

bucure organele de poliție și cele judiciare, impune considerarea cu exigență a unor asemenea fapte”.

Dintr-o asemenea perspectivă, Curtea apreciază că se impune o pedeapsă în regim de detenție, orientată către mediu, întrucât numai o asemenea pedeapsă ar fi în măsură să-și atingă scopul preventiv – sancționator și să aibă, de asemenea, și acel caracter de exemplaritate care să preîntâmpine săvârșirea de fapte similare.

În stabilirea acestei concluzii, Curtea nu poate face abstracție de atitudinea procesuală a inculpatei, nesinceră și îngreunând cercetările, atitudine pe care - raportat la dispozițiile art. 109 alin. 3 Cod proc. penal - o va aprecia ca o împrejurare ce agravează răspunderea penală, câtă vreme avea posibilitatea legală de a refuza să dea declarații, dar renunțând la acest drept face declarații nesincere, în scopul îngreunării actului de justiție.

Astfel, în baza art. 291 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 36 din Codul penal, în referire la art. 5 din Codul penal, va condamna pe inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA la o pedeapsă de 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 al. 1 – alin. 2 lit. a, b și g pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Referitor la pedepsele complementare, dat fiind că față de exigențele art. 67 Cod penal, Curtea le consideră oportune, în temeiul art. 12 din legea nr. 187/2012 care stabilesc ca regulă de aplicare a legii penale mai favorabile dispozițiile aferente legii penale vechi sau noi ce a fost apreciată mai favorabilă, va aplica pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor de a fi ales în funcții de autoritate publică sau de exercițiu de stat, dar și dreptul de a ocupa funcția de magistrat pe durata maximă prevăzută de legea ce a fost apreciată mai favorabilă, respectiv de 5 ani.

Va aplica pedepsele accesorii, potrivit art. 65 rap. la art. 66 al. 1 – al. 2 lit. a, b și g C.p din momentul rămânerii definitive a hotărârii până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 404 alin. 4 lit. a Cod proc.pen., cu referire la art. 72 Cod penal, va scădea din durata pedepsei închisorii pronunțate durata reținerii și arestării preventive de la 18 mai 2013 la 5 iunie 2013.

În baza art. 404 alin. 4 lit. b Cod proc.pen., cu referire la art. 399 Cod proc.pen. și art. 215 Cod penal, va menține măsura preventivă a controlului judiciar.

În ceea ce privește necesitatea acestei măsuri, instanța constată că procesul penal nu este finalizat, etapa apelului, cale de apel devolutivă sub toate aspectele, fiind de o importanță cel puțin egală din punctul de vedere al probatoriului cu faza judecății în primă instanță, motiv pentru care apreciază că se justifică și în continuare menținerea obligațiilor

stabilite prin controlul judiciar prevăzute în legislația actuală de dispozițiile art. 215 C.p.p.

În baza art. 404 alin. 4 lit. d Cod proc.pen., cu referire la art. 291 alin. 2 Cod penal și art. 112 alin. 1 lit. e Cod penal, va confisca de la inculpată suma de 5129 lei.

În vederea aducerii la îndeplinire a măsurii de siguranță a confiscării, în baza art. 404 alin. 4 lit. c Cod proc.pen, cu referire la art. 20 din Legea nr. 78/2000, va menține măsura sechestrului asigurătoriu, aplicată prin ordonanța nr. 101/P/2013 din 28 mai 2013 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție (filele 259-261 vol III dosar de urmărire penală).

În baza art. 274 alin. 1 Cod proc.pen., va obliga inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA la 450 lei cheltuieli judiciare către stat.

DISPOZITIV

În baza art. 386 Cod proc.pen cu referire la art. 5 din Codul penal, schimbă încadrarea juridică a faptelor inculpatei CONSTANTINESCU AURELIA LORA din art. 257 din Codul penal din anul 1968, rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 7 alin. 1, 2, 3 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din anul 1968, în art. 291 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 36 din Codul penal.

În baza art. 291 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 36 din Codul penal, în referire la art. 5 din Codul penal, condamnă pe inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA la o pedeapsă de 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 al. 1 – alin. 2 lit. a, b și g pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Aplică art. 65 rap. la art. 66 al. 1 – al. 2 lit. a, b și g C.p din momentul rămânării definitive a hotărârii până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 404 alin. 4 lit. a Cod proc.pen., cu referire la art. 72 Cod penal, scade din durata pedepsei închisorii pronunțate durata reținerii și arestării preventive de la 18 mai 2013 la 5 iunie 2013.

În baza art. 404 alin. 4 lit. b Cod proc.pen., cu referire la art. 399 Cod proc.pen. și art. 215 Cod penal, menține măsura preventivă a controlului judiciar.

În baza art. 404 alin. 4 lit. d Cod proc.pen., cu referire la art. 291 alin. 2 Cod penal și art. 112 alin. 1 lit. e Cod penal, confiscă de la inculpată suma de 5129 lei.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c Cod proc.pen, cu referire la art. 20 din Legea nr. 78/2000, menține măsura sechestrului asigurătoriu, aplicată

prin ordonanța nr. 101/P/2013 din 28 mai 2013 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție (filele 259-261 vol III dosar de urmărire penală).

În baza art. 274 alin. 1 Cod proc.pen., obligă inculpata CONSTANTINESCU AURELIA LORA la 450 lei cheltuieli judiciare către stat.

Cu apel.

Pronunțată în ședință publică, azi, 4.07.2014.

LUMEA JUSTITIEI.RO